

Този негнне.
 земята, направих ~~тази~~ писмена. Човек и добре да живее пак умира и други се ражда. Нека онзи, който се е родил по-сетне, като разглежда тези неща, да си спомни за оногова, който ги е направил. Имета на вожда е Омортаг, хан ювиги. Нека Бог го удостои да живее сто години."

Царица Анна се прекръсти, коленичи и целуна надписа. Промълви тихо:

- Нека Бог ~~у~~спокои душата му...

Тя затвори очи и остана няколко време оглъбена в ~~дълбока~~ молитва.

- Тук е бил погребан великият Омортаг - каза царят и се загледа замислен в могилата - и ние днес си спомняме за оногова, който я е направил. Чудно ми е как гърците са оставили *Този ценен стълб* тази ценна колона незаличена, как не са я пренесли в Константиновград. Инък нямаше да знаем днес къде е гроба на ~~К~~румовия син.

- Но той е бил езичник, нали? - попита младата царица, като се изправи.

Иоан Асен се усмихна.

- Да. Езичник е бил. Ала е имал велика и прекрасна душа, съединена с мъдрост и чистотата на сърцето, Всички тия останки, развалините, които ти показах в Плиска и Великия Преслав, всичко е негово дело. И конника на скалата, и крепостта в която ношувахме и басейна. Той първи е построил тия грамадни дворци и калета, защото е живял дълго време в мир и е успял да закрепи и замогне, това което дедите му са оставили. Към бран го е подтикнало само нежеланието на Франките да се разберат по мирен начин. По дух и сърце той е бил по-християнин от християните. Когато вековният му враг, византийският император Михаил ^{II}Втори, се обърнал към него за помощ, против един въстанал византийски пълководец, Омортаг не пожелал да изпозува трудното му положение, а смело му дал своята подкрепа, като изпълнявал почетно условията за тридесет годишен мир. ~~Хлава~~ му.